

Sygn. akt V ACz 20/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Barbara Kurzeja (spr.)

Sędziowie SA Grzegorz Stojek

SA Olga Gornowicz-Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 3 grudnia 2012 r. sygn. akt XIII GC 554/12

p o s t a n a w i a : 1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt V ACz 20/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił, na podstawie

art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., pozew o zapłatę kwoty 149.519,33 zł z ustawowymi odsetkami.

Sąd pierwszej instancji ustalił, iż w sprawie o sygn. XIV GC 286/09 Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził wyrokiem z dnia 6 maja 2010 r. solidarnie od pozwanej i (...) Sp. z o. o. w K. na rzecz powódki kwotę 289.656,98 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 października 2008 r. oraz koszty procesu w kwocie 21.700 zł. Od powyższego wyroku apelację wniosły pozwane spółki, apelacja (...) Sp. z o. o. w K. została odrzucona, natomiast apelacja pozwanej została przez nią cofnięta z uwagi na zawarcie w dniu 28 marca 2011 r. ugody pozasądowej z powódką. Wobec tego Sąd Apelacyjny w Katowicach umorzył postępowanie apelacyjne, a wyrok z dnia 6 maja 2010 r. uprawomocnił się.

Analizując zapisy ugody pozasądowej stron z dnia 28 marca 2011 r. oraz treść prawomocnego wyroku z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Okręgowy uznał, iż roszczenie powódki, którego dochodzi w niniejszym postępowaniu było już przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądu, a zatem objęte jest powagą rzeczy osądzonej. Zdaniem Sądu, ugoda z dnia 28 marca 2011 r., miała na celu ustalenie zasad i sposobu spłaty zadłużenia wynikającego z wyroku z dnia 6

maja 2010 r.; na taką interpretację wskazuje bowiem treść ugody oraz jej literalna wykładnia, która nie pozostawia wątpliwości co do zgodnego zamiaru stron w świetle ich wzajemnych ustępstw.

Powódka powyższe postanowienie zaskarżyła w całości, wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie prawa procesowego, to jest art. 366 k.p.c., poprzez błędne przyjęcie, że jej roszczenie było już przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Katowicach w wyroku z dnia 6 maja 2012 r. Podała, że strony na mocy ugody z dnia 28 marca 2012 r. na nowo ułożyły stosunek zobowiązaniowy (art. 506 § 1 k.c.), umarzając jednocześnie zobowiązanie wynikające z wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 maja 2010 r., przez co tytuł ten nie może stanowić podstawy egzekucji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie przyjął Sąd Okręgowy, że powódka nie może dochodzić zasądzenia od pozwanej po raz drugi tego samego roszczenia (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.). Postanowieniami zawartej ugody strony nie wyeliminowały z obrotu prawnego prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 6 maja 2012 r., który w dalszym ciągu stanowi tytuł egzekucyjny, na podstawie którego powódka, po zaopatrzeniu go w klauzulę wykonalności, może egzekwować zasądzoną na jej rzecz należność, wobec niezrealizowania przez pozwaną postanowień ugody. Obrona pozwanej w ewentualnym postępowaniu przeciwegzekucyjnym, może natomiast znajdować oparcie w treści ugody.

Powódka nie wykazała, że zawarta przez strony ugoda pozasądowa miała charakter nowacyjny. Nowacja jest jednym z surogatów spełnienia świadczenia, gdzie interes prawny wierzyciela zostaje zaspokojony nie przez wykonanie pierwotnego świadczenia, lecz poprzez zaciągnięcie przez dłużnika nowego zobowiązania. Sytuacja taka w niniejszej sprawie nie nastąpiła, gdyż dłużnik przez zapłatę kolejnych rat spełniał pierwotne świadczenie, zasądzone wyrokiem Sadu Okręgowego z dnia 6 maja 2010 r. Nie doszło więc do powstania żadnego nowego stosunku zobowiązaniowego, a tylko – jak zasadnie przyjął Sąd pierwszej instancji – do ustalenia zasad i sposobu spłaty zadłużenia wynikającego z wyroku z dnia 6 maja 2010 r. Nowe okoliczności, które zaistniały na skutek częściowego wypełnienia przez pozwaną postanowień ugody, nie tworzą odmiennej od poprzedniej podstawy faktycznej żądania, zatem przeszkoda w postaci rei iudicatae nie została usunięta.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powódki jako bezzasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (§ 6 pkt 6 w zw. § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz. U. 2002, Nr. 163, poz. 1348 z późn. zm.).